

УТВЪРДИЛ:

X

ПРОФ. АСЕНА СЕРБЕЗОВА, ДФ
МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

УЧЕБНА ПРОГРАМА

ЗА СПЕЦИАЛНОСТ

КЛИНИЧНА ВИРУСОЛОГИЯ

2022г.

1. Въведение

1.1. Наименование на специалността – Клинична вирусология

1.2. Продължителност на обучението – 3 години

1.3. Изисквано базово образование за допускане до обучение по специалността – завършено висше образование на образователно квалификационна степен „магистър” по специалност „медицина” и придобита професионална квалификация „лекар”

1.4. Дефиниция на специалността

Специалността Клинична вирусология е с преобладаваща клинично-диагностична насоченост, която осигурява необходимите познания и практически умения за изясняване на етиологията на заболяванията с вирусна генеза при хората чрез използването на количествени и качествени методи за диагностика. Тя се занимава с комплексното проучване на голяма и разнообразна група човешки вирусни патогени, които притежават уникални свойства и специфични морфологични, биологични и генетични особености. Специалността Клинична вирусология е застъпена както в извънболничната, така и в болничната помощ.

2. Цел на обучението

Чрез изпълнението на програмата за специализация се цели да се изградят добре подготвени в теоретичен и практически план специалисти, усвоили схемите на лабораторната вирусологична диагностика, които са в състояние да участват активно в лечебния процес и профилактиката на инфекциозните заболявания в сътрудничество с други лечебно-диагностични звена.

3. Знания, умения и компетентности, които специализантът следва да придобие

Основните раздели, по които се провежда обучението, са обща, специална и клинична вирусология, както и някои съществени теоретични и практически въпроси от други дисциплини, свързани с вирусологията (микробиология, епидемиология, инфекциозни болести и имунология). В резултат на обучението специализиращите се запознават с природата и свойствата на вирусите, структура и състав, морфология, антигенна характеристика, особености на размножението и генетиката им и принципите на тяхната класификация и номенклатура. Те придобиват задълбочени знания за механизмите на вирусния инфекциозен процес, патогенезата, формите на проява на вирусните инфекции, специфичната профилактика и химиотерапия на вирусните

заболявания. Изучава се широк набор от съвременни методи за диагностика и мониторинг на вирусните инфекции. Завършилите обучение по специалността Клинична вирусология придобиват компетенции и умения, свързани с поставяне на етиологичната диагноза на вирусните инфекции при хората, чрез усвояване на специфичните вирусологични методи на диагностика, както и методи, използвани в други медицински дисциплини, специално адаптирани съобразно спецификата на вирусологичната диагностика. Освен това се усвояват знания и умения, свързани с проследяване хода на инфекциозния процес и ефекта от лечението на вирусните заболявания, както и оценка на ефективността на вирусните ваксини.

4. Обучение

4.1. Учебен план (наименование на модулите и тяхната продължителност)

Продължителността на обучението по модули е представена в следната таблица:

№ по ред	Наименование на модулите	Продължителност
		3 години
I	Теоретична част	
1.	Обща вирусология	2 месеца
2.	Специална вирусология	5 месеца
3.	Клинична вирусология	4 месеца
II	Други дисциплини	
1.	Микробиология	1 месец
2.	Епидемиология	1 месец
3.	Инфекциозни болести	1 месец
4.	Имунология	1 месец
III	Практическа част	
1.	Култивиране на вируси в лабораторни животни	3 месеца
2.	Култивиране на вируси в кокоши ембриони	3 месеца
3.	Култивиране на вируси в клетъчни култури	3 месеца
4.	Основни серологични методи за диагностика на вирусни заболявания	5 месеца

5.	Молекулярно-биологични методи за вирусологична диагностика	5 месеца
IV	Тематични курсове	2 месеца
	Общо	36 месеца /3 години/

4.2. Учебна програма

4.2.1. Теоретична част

I. Обща вирусология

1. История на вирусологията

Предмет и място на вирусологията сред биологичните и медицински науки. Вирусологията като възлова наука за решаване на общобиологични проблеми. Историческо развитие на вирусологията в света и у нас. Задачи и роля на вирусологията в здравеопазването.

2. Природа и произход на вирусите

Вируси – основни характеристики. Класификация, таксономия, номенклатура на вирусите. Теории за произхода на вирусите. Вироиди и вирусоиди. Приони. Основни характеристики и причинявани заболявания.

3. Структура на вирусите

Химичен състав: нуклеинови киселини, белтъци, въглехидрати, липиди и ензими. Размери, морфология и структура, симетрия в устройството на вирусите.

4. Размножение на вирусите

Репликативен цикъл. Етапи на вирусното размножение: прикрепване, проникване, транскрипция, трансляция, репликация, сглобяване и напускане на клетката-гостоприемник. Комплекс “вирус-клетка”.

5. Вирусна генетика

Строеж на вирусния геном. Видове репликативни стратегии. Основни вирусни генетични взаимодействия (рекомбинация, реактивация, фенотипно смесване и др.).

6. Вирусен инфекциозен процес

Механизъм на инфекциозния процес: проникване на вируса в организма, тъканна локализация, разпространение, излъчване. Вирусни заболявания на дихателната, гастроинтестиналната, пикочо-полова система и др. и тяхната патогенеза. Вирусно-клетъчно взаимодействие – трансформация, интеграция, персистираща инфекция. Видове вирусни инфекции.

7. Противовирусен имунитет

Неспецифични фактори на противовирусния имунитет и тяхното значение. Специфични фактори. Вирусни антигени. Хуморален имунитет. Специфични клетъчни имунни фактори. Динамика на имунния отговор. Имунологичен толеранс, алергия, автоимунни процеси, имunosупресия. Регулация и контрол на имунния отговор.

8. Средства за борба с вирусните заболявания на човека

Вирусни ваксини – видове, приложение в практиката, перспективи. Вирусни ваксини, включени в задължителния имунизационен календар на Република България. Специфични имуноглобулини и интерферон. Химиотерапия на вирусните болести, по-важни противовирусни препарати. Перспективи на антивирусната химиотерапия. Предизвикателства и трудности при разработването на антивирусни средства. Лекарствена резистентност.

9. Вирусологична лаборатория

Обзавеждане на диагностична вирусологична лаборатория. Нива на биологична защита. Организация и режим на безопасна работа. Вземане, транспорт и съхранение на проби за вирусологично изследване. Съхранение на патогенни щамове. Текуща дезинфекция, унищожаване на инфекциозен материал. Мерки при вътрелaborаторни аварии. Laborаторна регистрация и документация.

10. Методи на морфологично изследване

Строеж и функция на клетката. Роля на светлинната микроскопия във вирусологията. Вирусен цитопатичен ефект. Методи на имунофлуоресцентно изследване. Електронна микроскопия.

11. Съвременни серологични методи за диагностика във вирусологията

Реакция за задръжка на хемаглутинацията (РЗХА), имуно-ензимен тест (*ELISA*) – модификации, имунофлуоресценция, неутрализация, *Western blot*.

12. Съвременни молекулярно-биологични методи за диагностика във вирусологията

Изоляция на нуклеинови киселини, PCR, Real-Time PCR, хибридизация, секвениране

II. Специална и клинична вирусология

13. Пикорнавируси. Калицивируси.

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Култивиране в клетъчни култури и опитни животни. Разпространение.

Род Ентеровируси: Полиомиелитни вируси, коксаки вируси А и В, ЕСНО, други неполиомиелитни ентеровируси (EV 68, EV70, EV 71 и др.), риновируси. Патогенност за човека, особености и клинични форми на ентеровирусната инфекция и имунитет. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика. Особености в диагностиката на ентеровирусните инфекции.

Норовируси. Патогенност за човека, особености и клинични форми на норовирусната инфекция и имунитет. Епидемиология и противоепидемични мерки. Особености в диагностиката.

14. Реовируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Ротавируси. Патогенност за човека, особености на ротавирусната инфекция и имунитет. Диагностика. Епидемиология. Противоепидемични мерки. Особености в диагностиката.

15. Тогавируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Алфавируси (Чикунгуња, Синдбис и др.). Патогенност за човека, особености на инфекцията и имунитета. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика. Особености в диагностиката.

Вирус на рубеолата. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Лабораторна диагностика. Епидемиология. Противоепидемични мерки.

16. Флавивируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Вирус на кърлежовия енцефалит, вирус на японския енцефалит, вирус на жълтата треска, вирус денга. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Особености при диагностиката. Епидемиология и географско разпространение. Противоепидемични мерки.

17. Коронавируси

Човешки коронавируси. Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение. SARS-коронавирус/CoV/. MERS-CoV, SARS-CoV-2. Морфология и строеж, физико-химични, антигенни и биологични свойства. Особености при диагностиката. Патогенност за

човека, клинични форми на инфекцията. COVID-19. Имунитет. Епидемиология. Противоепидемични мерки.

18. Аренавируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Вирус на лимфоцитарния хориоменингит. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Особенности при диагностиката. Имунитет. Епидемиология.

19. Бунявируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение. Вирус на Кримската-Конго хеморагична треска (КХТ). Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Особенности при диагностиката. Имунитет. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика.

20. Ретровируси

Характеристика на групата: Човешки имунодефицитен вирус (HIV). Човешки Т лимфотропен вирус (HTLV). Морфология и строеж, антигенни и биологични свойства. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика и химиотерапия. Устойчивост. Лабораторна диагностика.

21. Рабдовируси. Филовируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Вирус на везикулозния стоматит, вирус на беса. Методи на лабораторно култивиране. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Лабораторна диагностика. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика.

Ебола вирус. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Лабораторна диагностика. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика.

22. Ортомиксовируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Човешки грипни вируси тип А, В и С. Класификация на грипните вируси от тип А. Антигенни и биологични свойства. Механизми за възникване на пандемичните грипни

вируси. Патогенни за човека птичи грипни вируси. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Особенности при диагностиката. Имуניתет. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика и терапия.

23. Парамиксовируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Парагрипни вируси, паротитен вирус, морбилен вирус, респираторно-синцитиален вирус. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Особенности при диагностиката. Имуניתет. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика и терапия.

24. Папиломавируси

Човешки папиломни вируси. Клинични форми на инфекцията. Имуניתет. Епидемиология. Специфична профилактика и терапия. Лабораторна диагностика.

25. Полиомавируси

Човешки полиома вируси. Морфология и строеж, антигенни и биологични свойства. Клинични форми на инфекцията. Епидемиология. Лабораторна диагностика.

26. Аденовируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Лабораторна диагностика. Имуניתет. Особенности при диагностиката. Епидемиология.

27. Хепатотропни вируси

Ентерално предавани хепатитни вируси: хепатитен А вирус /HAV/, хепатитен Е вирус /HEV/. Парентерално предавани хепатитни вируси: хепатитен В вирус /HBV/, хепатитен D вирус /HDV/, хепатитен С вирус /HCV/. Класификация. Морфология и строеж, антигенни и биологични свойства. Клинични форми на инфекцията. Особенности при диагностиката. Имуניתет и специфична профилактика. Епидемиология и противоепидемични мерки.

28. Херпесни вируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Вирус херпес симплекс тип 1 и 2, варицела зостер вирус, цитомегаловирус, вирус на Епщайн-Бар, човешки херпесен вирус 6, човешки херпесен вирус 8. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имуניתет. Особенности при диагностиката.

Епидемиология. Противоепидемични мерки и антивирусна терапия.

29. Поксвируси

Таксономия и номенклатура. Обща характеристика: строеж на вириона, антигенни и биологични свойства. Разпространение.

Вирус на вариолата, ваксинален вирус. Патогенност за човека, клинични форми на инфекцията. Имунитет. Особенности при диагностиката. Епидемиология. Противоепидемични мерки, специфична профилактика.

III. Други дисциплини

1. Микробиология

1.1. Морфология на бактериалната клетка

1.2. Физиология на бактериите, хранене, метаболизъм, размножение и отмиране. Химичен състав. Култивиране на бактериите – хранителни среди, изолиране и идентификация на бактериите.

1.3. Бактериална генетика. Бактериални плазмиди. Рестриктивни ензими.

1.4. Антимикробна химиотерапия и резистентност. Лабораторни методи за определяне чувствителността на бактериите към антимикробни средства.

1.5. Имунопрофилактика и имунотерапия на бактериалните инфекции

1.6. Основни свойства и микробиологична диагностика на стафилококи, стрептококи, чревни бактерии, псевдомонас, кампилобактер, хеликобактери, анаеробни бактерии.

2. Епидемиология

2.1. Инфекциозен епидемичен процес, взаимна връзка и проявления. Звена на епидемиологичния процес: източник на инфекцията, механизми на предаване, възприемчиво население. Движещи сили на епидемичния процес. Влияние на социалните условия и географската среда. Учение за природната огнищност – особености при вирусните инфекции.

2.2. Дезинфекция, дезинсекция и дератизация – видове, методи, средства

2.3. Същност и задачи на епидемичния контрол у нас

2.4. Епидемиология на ентеровирусните инфекции, грип и ОРЗ, морбили, паротит и рубеола, вирусните хепатити, хеморагичните трески, вирусните енцефалити, HIV-инфекцията

3. Инфекциозни болести

Клиника и лечение на вирусните болести

3.1. Грип, COVID-19, ОРЗ, морбили, паротит и рубеола

- 3.2. Ентеровируси (полио, Коксаки и ЕСНО)
- 3.3. Хеморагични трески
- 3.4. Вирусни хепатити
- 3.5. Херпесни заболявания
- 3.6. Вирусни енцефалити
- 3.7. СПИН
- 3.8. Серумна болест – профилактика и лечение, серумен шок

4. Имунология

Имунопатология и специални имунологични методи в помощ на вирусологичната диагностика

4.1. Основни клетъчни имунни популации и субпопулации. Флоуцитометрия – изследване на клетъчен имунен статус при вирусни инфекции.

4.2. Интерферон-гама базирани тестове (Т спот и квантиферонов) за изследване на клетъчен имунитет при COVID-19 и поствакцинален имунитет

4.3. Имунопатология, асоциирана с вирусни инфекции. Имунологична същност и диагностика на първични и вторични имунни дефицити и най-чести клинични прояви като вирусни и бактериални инфекции. Вирусите в патогенезата на автоимунните заболявания, туморния растеж и посттрансплантационните усложнения.

Тематични курсове за специализиращите

Наименование	Срок
1. Лабораторна диагностика на вирусните инфекции. Култивиране на вируси в лабораторни условия	5 дни (40 ч.)
2. Етиология и диагностика на вирусните хепатити	3 дни (24 ч.)
3. Съвременни методи за диагностика и превенция на HPV инфекциите	3 дни (24 ч.)
4. Съвременна етиологична диагностика и етиотропна терапия на херпес-вирусни инфекции	5 дни (40 ч.)
5. Специфична профилактика и терапия на вирусните заболявания	5 дни (40 ч.)
6. Молекулярни методи за вирусна диагностика, мониториране лечението на HIV/СПИН	5 дни (40 ч.)

7. Вирусна филогения и молекулярно-епидемиологични методи за надзор и контрол на вирусните заболявания	4 дни (32 ч.)
8. Лабораторна диагностика на грип и ОРЗ	5 дни (40 ч.)
9. Лабораторна диагностика на COVID-19	5 дни (40 ч.)
Общо	2 месеца (320 ч.)

4.2.2. Практическа част

1. Култивиране на вируси в лабораторни животни

Видове лабораторни животни, подбор на опитни животни според видовата и възрастова възприемчивост към агента с различен тъканен тропизъм. Обработка на проби за заразяване. Методи на заразяване, тестове и форми на експериментална инфекция. Режим на работа със заразени лабораторни животни. Методи за определяне на инфекциозния титър в лабораторни животни. Определяне на ЛД-50, ЕИД-50, ТЦД-50, ПФЕ. Титриране на хемаглутинационна и хемадсорбционна активност.

Специализантите придобиват знания за възможностите за диагностика на вирусните инфекции при използване на различни лабораторни животни. Правилно могат да подбират подходящия материал за инокулация и чувствителното животно. Придобиват умения сами да извършват тези манипулации. Могат да определят подходящите време и материала от животното за поставяне на точната диагноза.

Продължителност: 3 месеца

2. Култивиране на вируси в кокоши ембриони

Кокошият ембрион като биологична система, анатомичен строеж. Инкубиране. Обработка на проби за изследване и методи на заразяване, срокове и температурен режим за култивиране на различни видове антигени. Вземане на материал от заразените ембриони. Методи за определяне на инфекциозния титър в кокоши ембриони. Определяне на ЛД-50, ЕИД-50, ТЦД-50, ПФЕ. Титриране на хемаглутинационна и хемадсорбционна активност.

Специализантите се запознават с възможностите за използване на кокошите ембриони в диагностиката на вирусните инфекции. Могат сами да вземат подходящия материал и да извършват инокулацията. Придобиват умения сами да извършват методите за определяне на инфекциозния титър.

Продължителност: 3 месеца

3. Култивиране на вируси в клетъчни култури

Видове клетъчни култури: първични, диплоидни култури и клетъчни линии. Особенности на клетъчния растеж и клетъчната организация при различните видове култури.

Приготвяне на първични монослойни култури: трипсинизация на различни видове тъкани, култивиране, отчитане на клетъчния растеж. Получаване на пасажни култури и стабилни линии.

Обработка на проби за заразяване, методи на култивиране, откриване на агента в заразени клетъчни култури – отчитане на цитопатичния ефект. Плаков метод на култивиране.

Методи за определяне на инфекциозния титър в клетъчни култури. Определяне на ЛД-50, ЕИД-50, ТЦД-50, ПФЕ. Титриране на хемаглутинационна и хемадсорбционна активност.

Специализантите придобиват знания за най-използваните клетъчни култури във вирусологичната диагностика. Усвояват подбора на подходящите клетъчни култури за различните вируси. Могат сами да поддържат клетъчните култури и да извършват тяхното заразяване. Придобиват умения да отчитат цитопатичния ефект и да определят инфекциозния титър.

Продължителност: 3 месеца

4. Основни серологични методи за диагностика на вирусни заболявания

Реакция аглутинация, реакция задръжка на хемаглутинацията, реакция за задръжка на хемадсорбцията, реакция за свързване на комплемента, вируснеутрализираща реакция, реакция преципитация в гел, имуноензимен метод (ELISA) и Western blot.

Специализантите се запознават с всички видове основни серологични реакции (традиционни и съвременни), използвани във вирусологията. Придобиват умения за самостоятелно извършване на различните реакции. Работят сами с апаратурата, която се използва при тези изследвания. Могат да интерпретират получените резултати.

Продължителност: 5 месеца

5. Молекулярно-биологични методи за вирусологична диагностика

Изоляция на нуклеинови киселини, PCR, Real-Time PCR, хибридизация, секвениране, молекулярна епидемиология.

Специализантите се запознават с молекулярно-биологичните методи и подходи за изоляция на вирусни нуклеинови киселини и хибридизационни техники. Придобиват умения да работят с конвенционален PCR и Real-time PCR за качествен и количествен анализ на вирусни инфекции. Могат самостоятелно да извършват тези анализи,

ползвайки подходящата апаратура. Усвояват секвениране на вирусен геном и анализ на резистентни мутации. Научават как се използват биоинформационните методи за генотипиране и молекулярна епидемиология.

Продължителност: 5 месеца

4.3. Задължителни колоквиуми и срокове за полагането им:

По време на обучението специализиращите полагат следните колоквиуми:

№ по ред	Тема	Полага се през:
1.	Обща вирусология. Природа, свойства, класификация, особености в структурата, размножаване на вирусите и взаимодействия между вирусите, лабораторна диагностика, култивиране на вируси, химиотерапия	1-ва год.
2.	Вирусен инфекциозен процес. Противовирусен имунитет, имунопрофилактика и имунотерапия на вирусните инфекции. Основни клетъчни имунни популации и субпопулации. Интерферон-гама базирани тестове (Т спот и квантиферонови) за изследване на клетъчен имунитет при COVID-19 и поствакцинален имунитет. Първични и вторични имунни дефицити.	1-ва год.
3.	Специална вирусология. Етиология, клинична картина, лечение, профилактика и диагностика на пикорна-, арена-, тога-, флави, буня-, рабдо-, рео- и ротавируси	2-ра год.
4.	Специална вирусология. Етиология, клинична картина, лечение, профилактика и диагностика на ортомиксо-, парамиксо-, пневмо-, адено-, херпесни-, покс-, хепатотропни, ретро вируси	2-ра год.
5.	Клинична вирусология. Вирусни респираторни, гастроинтестинални, хепатитни заболявания. Заболявания на сърцето и мускулите, в денталната медицина, в оториноларингологията, на очите, на кожата и лигавиците.	3-та год.
6.	Клинична вирусология. Вирусни заболявания в акушерството и гинекологията, на отделителната система, СПИН, вирусни заболявания при трансплантирани и пациенти с имунен	3-та год.

дефицит, вирусни хеморагични трески, вирусни заболявания в неврологията, трансмисивни спонгиозформени енцефалопатии	
---	--

5. Конспект за държавен изпит за специалност по клинична вирусология

I. Обща вирусология и имунология

1. Вируси – природа и основни свойства. Вироиди, вирусоиди и приони.
2. Класификация на вирусите
3. Особености в структурата и химическия състав на вирусите
4. Размножаване на вирусите. Етапи на вирусния репликативен цикъл. Репликация при РНК и ДНК вируси.
5. Взаимодействия между вирусите: рекомбинация, реактивация, интерференция, фенотипно смесване, супресия
6. Взаимодействие между вируси и гостоприемник на ниво клетка и на ниво макроорганизъм. Вирусни инфекции и вирусни заболявания.
7. Основни лабораторни модели във вирусологията: клетъчни култури /видове/, кокоши ембриони и опитни животни
8. Съвременна лабораторна диагностика чрез изолация и типизиране на вируси, морфологични, серологични и молекулярно-биологични методи за диагностика
9. Вирусна химиотерапия. Принципи. Видове вирусни инхибитори – механизъм на действие. Приложение в практиката.
10. Особености на противовирусния имунитет – неспецифични и специфични механизми
11. Имунопрофилактика и имунотерапия. Вирусни ваксини – видове /предимства и недостатъци/, имуноглобулини – видове и начин на приложение. Интерферони.
12. Основни клетъчни имунни популации и субпопулации
13. Интерферон-гама базирани тестове (Т спот и квантиферонови) за изследване на клетъчен имунитет при COVID-19 и постваксинален имунитет
14. Първични и вторични имунни дефицити

II. Специална вирусология

15. Пикорнавируси. Обща характеристика, класификация, морфология и химичен състав, размножение, патогенеза и основни заболявания, профилактика и лечение.
16. Тогавируси
17. Флавивируси
18. Буня- и аренавируси

19. Корона и калици вируси
20. Реовируси. Човешки ротавируси.
21. Рабдовируси
22. Ортомиксовируси
23. Парамиксовируси и пневмовируси
24. Ретровируси. Вируси на човешкия придобит имунодефицит.
25. Полиома и папилома вируси
26. Хепадна вируси. Други хепатитни вируси.
27. Аденовируси
28. Херпесни вируси
29. Поксвируси

III. Клинична вирусология

30. Респираторни вирусни заболявания
31. Гастроинтестинални вирусни заболявания
32. Хепатитни вируси и хепатити
33. Вирусни заболявания на сърцето и мускулите
34. Вирусни заболявания в денталната медицина
35. Вирусни заболявания в оториноларингологията
36. Вирусни заболявания на очите
37. Вирусни заболявания на кожата и лигавиците
38. Вирусни заболявания в акушерството и гинекологията
39. Вирусни заболявания на отделителната система
40. Синдром на придобитата имунна недостатъчност
41. Вирусни заболявания при трансплантирани и имунодефицитни пациенти
42. Вирусни хеморагични трески
43. Вирусни заболявания в неврологията
44. Трансмисивни спонгиозни енцефалопатии

Препоръчителна литература

I. Основна литература

1. Клинична вирусология. Под редакцията на С. Дундаров, София, 2006 г.
2. Клинична вирусология. Под редакцията на С. Дундаров, Второ допълнено издание София, 2009 г.
3. Специфична химиотерапия на вирусните заболявания ЦНИМЗ-София, 1990г.

4. Димитров, Д. Молекулярна вирусология. Университетско издателство “Климент Охридски”, София, 1991 г.

5. Вирусни чревни инфекции. Корсун Н, Изд. Любомъдрие, София, 2007. ISBN 978-954-8334-83-9.15.

6. Ентеровирусни инфекции. Корсун Н. Изд. Любомъдрие, София, 2009. ISBN 978-954-8334-85-3.

7. Арбовирусни инфекции. Вирусни хеморагични трески и биотероризъм. Под редакцията на С. Сербезов и З. Кълвачев. София, 2005 г

8. Имунология. Под редакцията на проф. д-р Б. Петрунов. НЦЗПБ, София 1994 г.

9. И. Митов, Р. Гергова, Л. Сечанова, Л. Боянова, Р. Марковска, Т. Стратева, В. Райкова, С. Бързашка, Р. Байкушев, Д. Йорданов, Н. Кълвачев, Ръководство за практически упражнения по медицинска микробиология, под ред. На Чл. Кор. И. Митов, част I, 2021

10. Mitov I., L. Sechanova, L. Boyanova, R. Gergova, R. Markovska, T. Strateva, G. Zhelezova, D. Yordanov, D. Petrov, Guide for practical exercises in medical microbiology, under the order of Art. Cor. Prof. I. Mitov, 2018

11. И. Митов, Л. Сечанова, Л. Боянова, Р. Гергова, Р. Марковска, Т. Стратева, Л. Железова, Р. Байкушев, Практическо ръководство по микробиология, Част II, София, Издателство Арсо, 2016

12. Микробиология. Митов, Г., Дочева, Ю. Издателство Арсо, 2006.

13. Микробиология. Учебник за студенти по медицина под редакцията на проф. Ю. Тягуненко и проф. С. Дундаров. Медицина и физкултура, София, 1993г.

14. Медицинска микробиология и техника на микробиологичните изследвания. Под редакцията на Ю. Тягуненко, Медицина и физкултура, София, 1987г.

15. Ръководство за практически занятия по вирусология. Калина Шишкова, Антон Хинков. Под редакцията на проф. д-р Радка Аргирова, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София, 2019 г.

16. Хеморагична треска с бъбречен синдром и Кримска-Конго хеморагична треска в България. Мария Пишмишева, Ива Христова, Николай Ватев. Издателство „Изток-Запад“, София, 2018 г.

II. Допълнителна литература

17. Fields Virology. 7th Edition. Editors-in-Chief David M. Knipe and Peter M. Howley, Wolters Kluwer, 2013.

18. Principles of Virology, 5th Edition. J. Flint, V. Racaniello, G. Rall, Th. Hatzionnou,

A. M. Skalka. Wiley, 2020.

19. Diagnostic Procedures for Viral, Rickettsial and Chlamydial Infections, Eds. Edwin H. Lennette, David A. Lennette, Evelyne T. Lennette, American Public Health Association, 2002

20. Clinical Virology. 4th Edition. Eds. D. Richman, R. Whitley, F. Hayden. Wiley, 2016

21. HIV reproduction and impact on therapy. Eds. Brendan Larder et al. Giliad, USA, 2002.

22. Cann, A.J. Principles of Molecular Virology .6th Edition, Elsevier, 2015.

23. Review of Medical Microbiology and Immunology. Warren Levinson. McGraw Hill Education, USA, 2014.